

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.351/2014/6.szám

A Kúria a Dr. Simon Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek az jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. május 12. napján kelt K.27.172/2013/11. számú végzésével kijavított, 2014. március 5. napján kelt K.27.172/2013/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 10. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság K.27.172/2013/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú adóhatóság által a felperesnél bevallások utólagos vizsgálatára irányuló áfa adónemben lefolytatott ellenőrzést elrendelő megbízólevelét a felperes részére postai úton 2013. január 15. napján kézbesítették. A felperes 2013. február 4-én az ellenőrzéssel érintett időszakra önellenőrző bevallást nyújtott be, melyet az elsőfokú hatóság elutasított.

Az alperes a 3758841987 számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést hivatkozással az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 93.§ (1) bekezdésére, valamint 49.§ (2) bekezdésére.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét jogerős ítéletével elutasította. Indokolása szerint a felperes és a (a továbbiakban: Posta) között partneri szerződés jött létre, a Posta a szerződésnek

megfelelően a küldeményt a függelékben megjelölt címek egyikre szállította ki és a szerződés melléklete szerinti meghatalmazásban megjelölt személyek közül az egyik, Zóka Anita részére adta át. Az alperes helytállóan állapította meg, hogy a megbízólevelet tartalmazó küldeményt 2013. január 15. napján a felperes átvette. A kiszállított küldemény átvételével egyidejűleg a meghatalmazottnak a tértivevényt is alá kellett volna írnia és azt a partneri szerződés 3.1. pontjában foglaltak szerint vissza kellett volna szolgáltatni: erre a felperes eljárása miatt nem került rá sor, ami így nem érinti a kézbesítés szabályszerűségét. A kézbesítési okirat a tényleges átvétel időpontját kellően bizonyítja, megállapítható, hogy a felperes az önellenőrzést a megbízólevél kézbesítését követően nyújtotta be. Erre azonban már nem volt jogszabályi lehetősége.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereseti kérelemnek megfelelő határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kifogásolta, hogy a partneri szerződést az alperes a felperes részére nem küldte meg, miközben a tárgyaláson megállapítható volt, hogy az okirat egyik fél aláírását sem tartalmazza. Így az nem felel meg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 196.§-a szerinti követelményeknek.

Előadta, a felperes szám alatti telephelye a kézbesítéskor már megszűnt, és a foglalkoztató céggel is megszűnt a megállapodás. A felperesnek címzett küldemény birtokába került, ő küldte vissza az adóhatóság részére, miközben a felperesnek nem tagja, nem ügyvezetője és nem meghatalmazottja. Partneri szerződés és telephely hiányában nem lehet megállapítani a küldemény kézbesítésének szabályszerűségét.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül (Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH2002. 490. KGD 2002. 262.).

A felperes az elsőfokú bíróság előtt az alperes által csatolt okiratokat megismerte, azok tartalmát a 6.sz. tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint nem vitatta, nem kifogásolta, a felülvizsgálati kérelmi hivatkozása szerint eltérő tartalmú szerződést nem csatolta, nem hivatkozott a Pp. 196.§ (1) bekezdésének sérelmére. Az elsőfokú bíróságnak ennek következtében

lehetősége volt arra, hogy a kézbesítés megtörténtét a felek által így nem vitatott partneri szerződésnek megfelelően bírálja el. A bizonyítatlanság hiánya állapítható meg a telephelyre vonatkozó felülvizsgálati előadás kapcsán is.

A felülvizsgálati eljárásban már olyan új jogszabálysértésre nem hivatkozhat a felperes, amely nem volt az első fokú eljárás tárgya. Erre figyelemmel a felperesnek a partneri szerződés létre sem jöttével kapcsolatos hivatkozását érdemben nem vizsgálható.

Mivel a felülvizsgálati eljárásban nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. Ezek alapján pedig csak az volt megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 221.§-ának (1) és 206.§ (1) bekezdései szerint járt el, jogértelmezése logikus, okfejtése közérthető volt.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Budapest, 2014. december 11.

**Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné
Éva sk. előadó bíró, Dr. Mudráné
sk. bíró**

**dr. Oláh
dr. Láng Erzsébet**

A kiadmány hitelül: